

have amterne til at fungere, men jeg har været optaget af at finde et system, der kan nedbringe den kæmpe sagspukkel, der ligger derude, som amterne i øvrigt har fortalt mig ved flere møder at de ser som et problem. Det gør landbruget sådan set også. Derfor har de siddet og forhandlet.

Jeg vil kun sige om den her ting, at det er meget enkelt: Fra det øjeblik, man indsender de her punkter, så har amtet 14 dage til det. Når det efter de 14 dage eller før træffer en afgørelse, så bliver den offentliggjort, og derefter er folk klageberettiget. Det skal til enhver tid følge de almindelige spilleregler for klager. Det vil også sige, at man kan få det i Naturklagenævnet, der på samme måde som ellers vil træffe en afgørelse.

Kl. 16.15

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har hr. Jørn Jespersen bedt om ordet, og jeg har besluttet, at der bliver højst to bemærkninger til ministeren i denne her runde. Så går vi tilbage.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Der er altså en ting, som jeg simpelt hen ikke forstår. Det, der er ministerens intention, er at nedbringe sagsbehandlingstiden og den kæmpe sagspukkel, der ligger. Men på den anden side så skal der altså træffes en afgørelse, som virkelig er en afgørelse, og jeg går ud fra, at det, der ligger i det, er, at amtet skal behandle sagen lige så grundigt, som det ellers skulle have gjort det. Nu ryster ministeren på hovedet. Amtet skal altså ikke være lige så grundigt. Hvor er det så, forenklingen ligger? Hvad er det for nogle ting, amtet hidtil har skullet tage stilling til, som det ikke længere skal tage stilling til, fordi der nu kommer en forenkling?

Det må da være ret væsentligt for kvaliteten af sagsbehandlingen at få oplyst, hvad det er, amterne ikke længere skal forholde sig seriøst til.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Når nu ministeren efter sigende har læst forslaget og høringssvarene, så må ministeren jo også kunne bekræfte, at det er rigtigt, at der er adskillige, der udtrykker betænkelighed ved de 100 dyreenheder som for høj en grænse.

Lad os nu bare antage, at det er tilfældet: Vil ministeren så fravige de 100 dyreenheder, eller

vil ministeren holde fast i, at det er det, landbruget gerne vil have, og derfor skal landbruget have det? Sådan har det jo været indtil nu i ministerens embedsførelse.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan bekræfte over for fru Pernille Blach Hansen, at ministeren vil fortsætte sin embedsførelse nøjagtig som hidtil. Hver eneste gang jeg sender noget i høring, så er det, fordi jeg godt kunne tænke mig at høre, hvad folk siger om noget, og så tager jeg en fuldstændig åben debat bagefter med et åbent sind. Jeg kan måske være overrasket over, at det lyder som noget helt fremmed for fru Pernille Blach Hansen, men det kan nogle jo godt gøre.

Det vil sige, at selvfølgelig holder jeg møde med Amtsrådsforeningen. Jeg har holdt en stribe møder med dem for at høre, hvad de siger til det her. Jeg har holdt en stribe møder med landbruget for at høre dem. Hvorfor skulle jeg pludselig holde op med at holde møde med Amtsrådsforeningen? Det vil jeg da gøre igen og spørge dem, hvilket antal dyreenheder de så mener, hvis de mener, at 100 er for højt. Er det 80? Er det 90? Eller 70? Eller ved de det? Jeg spørger kun.

Man skal jo huske, at det er Amtsrådsforeningen, der gentagne gange har fortalt mig, at den har et problem med at nå at få sagspuklen ned. Jeg hjælper gerne. Det eneste, det her er gået ud på, er, at det skal være forenkling.

Til hr. Jørn Jespersens spørgsmål, om Amtsrådsforeningen skal behandle det: Hvis igen man havde hørt, da jeg gennemgik skemaet, alle de punkter, der blev stillet op, nemlig at det er de meget enkle sager, der bliver pillet fra. Det skulle nemlig tage Amtsrådet lige så lang tid som de store komplicerede VVM-sager, det må jeg sige, med naturfølsomme områder, habitatområder, med langt over 250 dyreenheder. Det skulle altså nemlig være det samme. Derfor er det netop meningen, at når det træffer en afgørelse, vil den blive offentliggjort, og så vil den kunne påklages.

Jeg tror, at alle vil se, at det er en fantastisk god løsning og forhåbentlig en lille forenkling.

Nu tager vi en snak, når den tid er kommet, så finder vi ud af det. Men selvfølgelig skal man da have en drøftelse med dem, og ja, vil jeg sige til fru Pernille Blach Hansen, jeg har et åbent sind. Jeg er altid indstillet på at høre, hvad folk siger, særlig dem, der arbejder med det.